

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (descriptive correlational research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ

ลักษณะของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาประชากรซึ่งเป็นสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาค้างนี้ เป็นสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่ สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง มีสติสัมปชัญญะดี สามารถสื่อสารโดยการพูด อ่าน เขียนภาษาไทยได้ดีและมีความเต็มใจเข้าร่วมงานวิจัย

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการประมาณจำนวนประชากร จำนวน 1,000 - 9,999 ราย โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 ของประชากร (เพชรน้อย สิ่งช่างชัย, ศิริพร ขัมภลิจิต, ทศนีย์ นะแสง, 2539) จากสถิติจำนวนสตรีที่ต้องโทษ 1,590 ราย ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 159 ราย ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 210 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ อายุ สถานภาพ สมรส จำนวนบุตร วุฒิกการศึกษา รายได้ของครอบครัว ความเพียงพอของรายได้ รายได้ส่วนบุคคลขณะต้องโทษ ความถี่ที่ญาติมาเยี่ยม จำนวนครั้งที่ต้องโทษ ลักษณะความผิดที่ต้องโทษ ลักษณะการตัดสินใจโทษและระยะเวลาต้องโทษจนถึงวันที่ศึกษา

2. แบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตน เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนตามแนวคิดของชีเรอร์และคณะ (Sherer et al., 1982) มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนโดยทั่วไปจำนวน 15 ข้อ ได้แก่ข้อ 1-15 ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวกได้แก่ข้อ 1 2 5 6 7 8 และข้อ 10 11 12 13 ส่วนที่เหลือเป็นข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถแห่งตนด้านสังคมจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 16 - 20 ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวกได้แก่ข้อ 17 19 20 ส่วนที่เหลือเป็นข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ กำหนดให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีความหมายของคำตอบดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกตรงกับข้อความในประโยคนั้นมากที่สุด
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกตรงกับข้อความในประโยคนั้นค่อนข้างมาก
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกตรงกับข้อความในประโยคนั้นปานกลาง
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกตรงกับข้อความในประโยคนั้นน้อย
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็นหรือความรู้สึกไม่ตรงกับข้อความในประโยคนั้นเลย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินที่มีข้อคำถามทั้งบวกและลบ การให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อคำถามดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	4 คะแนน	2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	1 คะแนน	5 คะแนน

คะแนนการรับรู้ความสามารถแห่งตน เป็นคะแนนรวมจากแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตน คะแนนที่เป็นไปได้ของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนอยู่ในช่วง 20 – 100 คะแนน แปลผลคะแนนตามหลักการคำนวณทางคณิตศาสตร์ (Mathematic Calculation) ดังนี้

คะแนนระหว่าง	84.00 – 100.00	มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนระดับสูง
คะแนนระหว่าง	68.00 – 83.99	มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนระดับค่อนข้างสูง
คะแนนระหว่าง	52.00 – 67.99	มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง	36.00 – 51.99	มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนระดับค่อนข้างต่ำ
คะแนนระหว่าง	20.00 – 35.99	มีการรับรู้ความสามารถแห่งตนระดับต่ำ

(การแปลผลคะแนนการรับรู้ความสามารถแห่งตนรายด้านอยู่ในภาคผนวก ง)

3. แบบประเมินวิถีทางดำเนินชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของปาลิรัตน์ พรทวีภัณฑา (2541) ที่ดัดแปลงมาจากแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ (Health-promoting lifestyle profile) ของวอล์คเกอร์และคณะ (Walker et al., 1987) ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกทั้งหมดจำนวน 48 ข้อ ครอบคลุมแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ 6 ด้าน ได้แก่

ความสำเร็จในชีวิตแห่งตน	13 ข้อ	ได้แก่ข้อ 1 – 13
ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ	10 ข้อ	ได้แก่ข้อ 14 – 23
การออกกำลังกาย	4 ข้อ	ได้แก่ข้อ 24 – 27
โภชนาการ	6 ข้อ	ได้แก่ข้อ 28 – 33
การสนับสนุนระหว่างบุคคล	8 ข้อ	ได้แก่ข้อ 34 – 41
การจัดการกับความเครียด	7 ข้อ	ได้แก่ข้อ 42 – 48

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับ กำหนดให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว มีความหมายของคำตอบดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง	หมายถึง	สตรีที่ต้องโทษปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเป็นประจำสม่ำเสมอ
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	หมายถึง	สตรีที่ต้องโทษปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยๆ
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	หมายถึง	สตรีที่ต้องโทษปฏิบัติพฤติกรรมนั้นนานๆ ครั้ง หรือทำเป็นส่วนน้อย
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	สตรีที่ต้องโทษไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลย

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมิน ให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง	4	คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	3	คะแนน
ปฏิบัตินานๆ ครั้ง	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	1	คะแนน

คะแนนแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ เป็นคะแนนจากแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพทั้งรายด้านและโดยรวม คะแนนที่เป็นไปได้ของแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในช่วง 48 - 192 คะแนน แปลผลคะแนนตามเกณฑ์ซึ่งคัดแปลงมาจากเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพและลักษณะนิสัยทางสุขภาพของเพนเดอร์ (Pender, 1987 อ้างใน ปาลีรัตน์ พรทวีภักธา, 2541) ดังนี้

คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ	85.00-100	ของคะแนนเต็ม	แบบแผนชีวิตอยู่ในระดับดีมาก
คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ	75.00-84.99	ของคะแนนเต็ม	แบบแผนชีวิตอยู่ในระดับดี
คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ	65.00-74.99	ของคะแนนเต็ม	แบบแผนชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ	55.00-64.99	ของคะแนนเต็ม	แบบแผนชีวิตอยู่ในระดับพอใช้
คะแนนอยู่ระหว่างร้อยละ	0 - 54.99	ของคะแนนเต็ม	แบบแผนชีวิตอยู่ในระดับต่ำ

แปลผลคะแนนตามเกณฑ์ดังกล่าว ดังนี้

คะแนนอยู่ระหว่าง	163.19 – 192.00	แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนนอยู่ระหว่าง	144.99 – 163.18	แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับดี
คะแนนอยู่ระหว่าง	124.80 – 143.98	แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนอยู่ระหว่าง	105.60 – 124.79	แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนนอยู่ระหว่าง	48.00 – 105.59	แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ

(การแปลผลคะแนนแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพรายด้านอยู่ในภาคผนวก ง)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงด้านเนื้อหา

การหาความตรงด้านเนื้อหาของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนและแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การหาความตรงของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตน ผู้วิจัยทำการแปลแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตน จากนั้นนำไปตรวจสอบความตรงของการแปลด้วยวิธีการแปลกลับ (back translation) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทยและอังกฤษจำนวน 2 ท่าน หลังจากนั้นนำแบบประเมินที่ดัดแปลงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสุขภาพและพฤติกรรมศาสตร์ 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพยาบาลสตรี 2 ท่านและพยาบาลวิชาชีพประจำเรือนจำ 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาแล้วนำมาคำนวณหาค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และ 0.93 ตามลำดับ

2. การหาความตรงของแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของปาลิรัตน์ พรทวีภักธา (2541) โดยตัดข้อคำถามออกจำนวน 11 ข้อ และดัดแปลงข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ จากนั้นนำแบบประเมินที่ดัดแปลงแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านคือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสุขภาพและพฤติกรรมศาสตร์ 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพยาบาลสตรี 2 ท่านและพยาบาลวิชาชีพประจำเรือนจำ 1 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ

ความเที่ยงตรง ถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาแล้วนำมาคำนวณหาค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index) ได้ค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.71 และ 0.71 ตามลำดับ ผู้วิจัยนำแบบประเมินมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาคำนวณหาค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิและค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาใหม่ ได้เท่ากับ 0.89 และ 0.89 ตามลำดับ

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนและแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตน ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบหาความเชื่อมั่นในสตรีต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่จำนวน 20 ราย แล้วนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนเท่ากับ .29 จึงนำแบบประเมินไปทดสอบหาความเชื่อมั่นใหม่โดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test – retest) กับสตรีต้องโทษกลุ่มเดิม เว้นระยะเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .47 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนมาปรับปรุงด้านภาษา แล้วนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นในสตรีต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเดิมจำนวน 20 ราย นำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการรับรู้ความสามารถแห่งตนเท่ากับ .73 นำแบบประเมินไปทดสอบหาความเชื่อมั่นใหม่โดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test – retest) กับสตรีต้องโทษกลุ่มเดิม เว้นระยะเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .57 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบประเมินมาปรับปรุงด้านภาษาและตัดข้อคำถามที่ไม่เข้าเกณฑ์ความเชื่อมั่นออกจำนวน 3 ข้อ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่ ปัญหาอย่างหนึ่งของฉันคือฉันควรเริ่มทำงานแต่ไม่ได้ลงมือทำสักที ฉันมักหลีกเลี่ยงงานที่ทำยาก และฉันหลีกเลี่ยงที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หากว่าคุณเป็นสิ่งที่ทำยากสำหรับฉัน รวมเหลือข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ นำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นในสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่ จำนวน 20 ราย หาความเชื่อมั่นใหม่โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการ

รับรู้ความสามารถแห่งตนโดยรวมเท่ากับ .80 การรับรู้ความสามารถแห่งตนโดยทั่วไป เท่ากับ .74 การรับรู้ความสามารถแห่งตนด้านสังคมเท่ากับ .80

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดสอบหาความเชื่อมั่นในสตรีต้องโทษในเรือนจำกลางเชียงใหม่จำนวน 20 ราย นำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพโดยรวมเท่ากับ .94 ด้านความสำเร็จในชีวิตแห่งตนเท่ากับ .75 ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพเท่ากับ .86 ด้านการออกกำลังกายเท่ากับ .86 ด้านโภชนาการเท่ากับ .83 ด้านการสนับสนุนระหว่างบุคคลเท่ากับ .70 ด้านการจัดการกับความเครียดเท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตัวจากอธิการบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยเข้าพบผู้บัญชาการเรือนจำกลางเชียงใหม่และหัวหน้าแดนหญิง เพื่อแนะนำตัวและชี้แจงรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ แล้วขอพบเพื่อแนะนำตัว แจ้งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย แจ้งการพิทักษ์สิทธิ์และขอความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน
4. เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือ ผู้วิจัยอธิบายวิธีการตอบแบบบันทึกข้อมูลและแบบประเมิน แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบบันทึกข้อมูลและแบบประเมินตามที่เรียงลำดับไว้ แล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของสตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับแจ้งให้ทราบว่า ผู้วิจัยจะดำเนินการทำวิจัยเรื่องการรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพของสตรีที่ต้องโทษในเรือนจำ โดยใช้แบบบันทึกและแบบประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูลจะไม่ระบุชื่อของกลุ่มตัวอย่างแต่ใช้รหัสแทนชื่อ ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ขณะดำเนินการวิจัยหากกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการให้ข้อมูลสามารถยกเลิกได้ทันทีโดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อสตรีขณะต้องโทษ เมื่อผู้วิจัยแจ้งการพิทักษ์สิทธิแล้ว (ภาคผนวก ก) และกลุ่มตัวอย่างยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน ผู้วิจัยจึงดำเนินการในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยนำมาแจกแจงความถี่ ร้อยละ
2. วิเคราะห์การรับรู้ความสามารถแห่งตน แบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพโดยนำมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลผลระดับคะแนนจำแนกตามโดยรวมและรายด้าน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์การรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้สามารถกำหนดระดับความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถแห่งตนกับแบบแผนชีวิตที่ส่งเสริมสุขภาพ ดังนี้ (Burns & Grove, 1997: 466)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .1-.3 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .3-.5 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า .5 แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระดับสูง